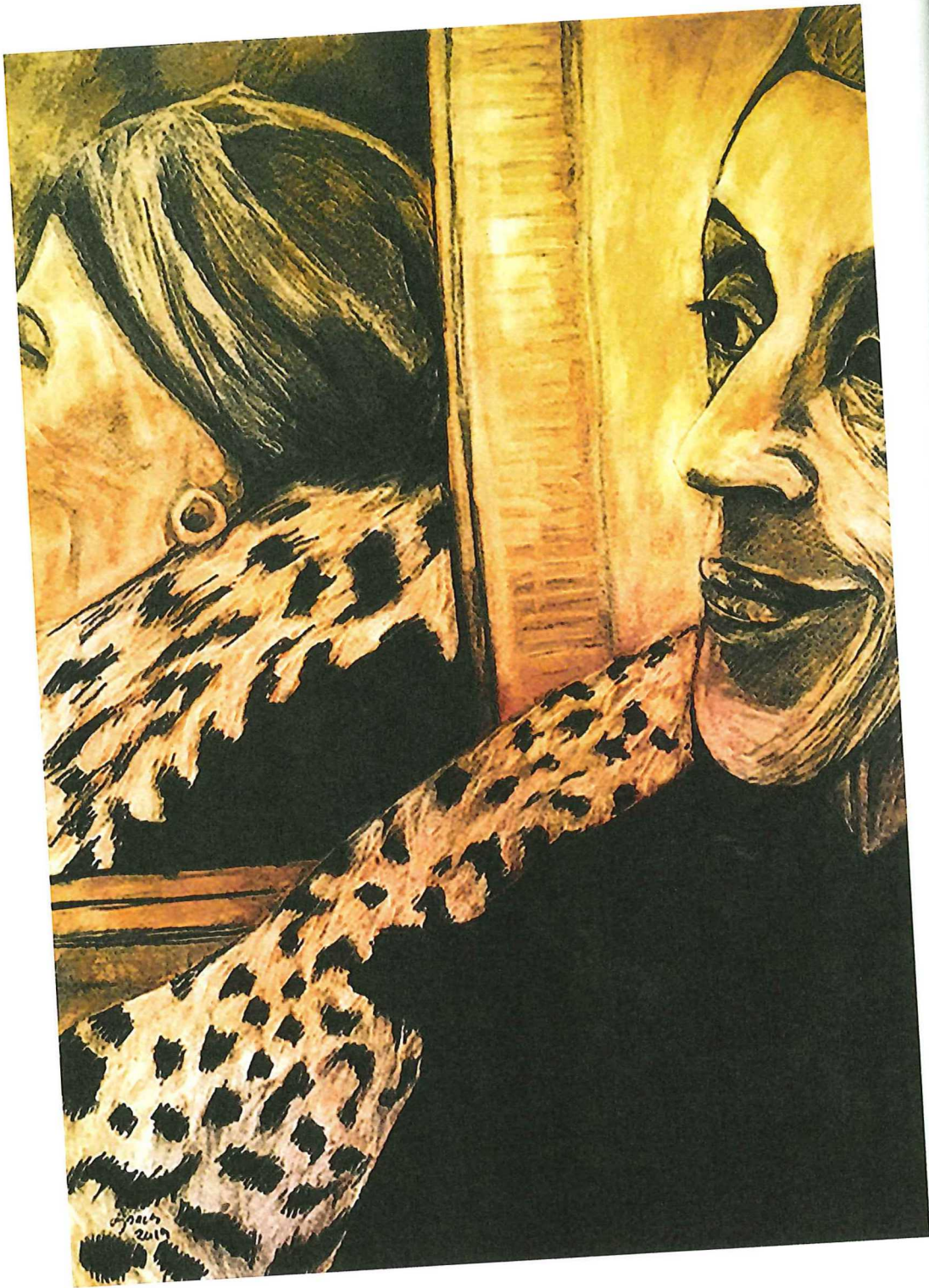

LEJLACH BLENSTRUP

GENFÆRD

SKOVGAARD MUSEET

KRUKKET
Åh fru b
der belej
Fordi det v
Havde j
kloroform
I det mu

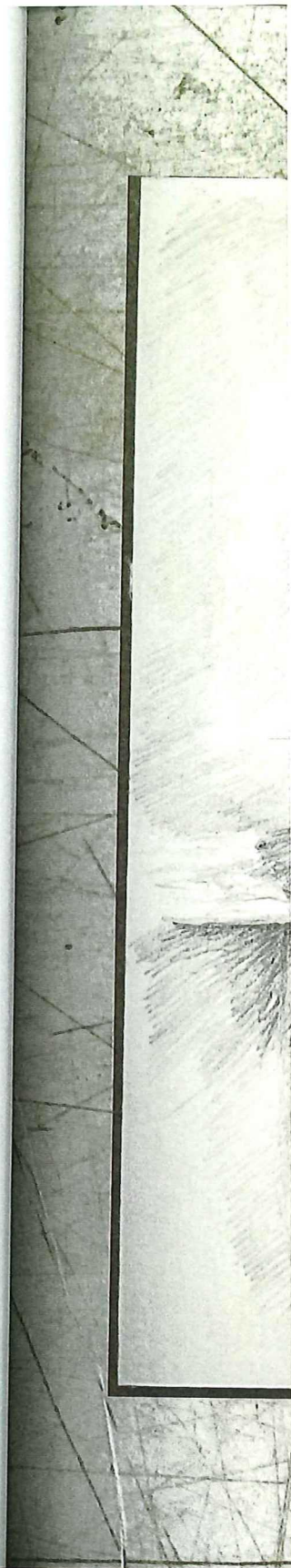
KRUKKET? Jamen, dog. Fordi de unge digtere dyrkede mig som en afgud?

Åh fru baronesse, Deres sprog er som ynglende blomster og Deres billeder som dybfølte suk, der var ovenikøbet en, der belejrede mig og påstod, han havde et åndeligt bånd til min aura. Det vil jeg da skide på. Men jeg spillede jo med. Fordi det var sjovt.

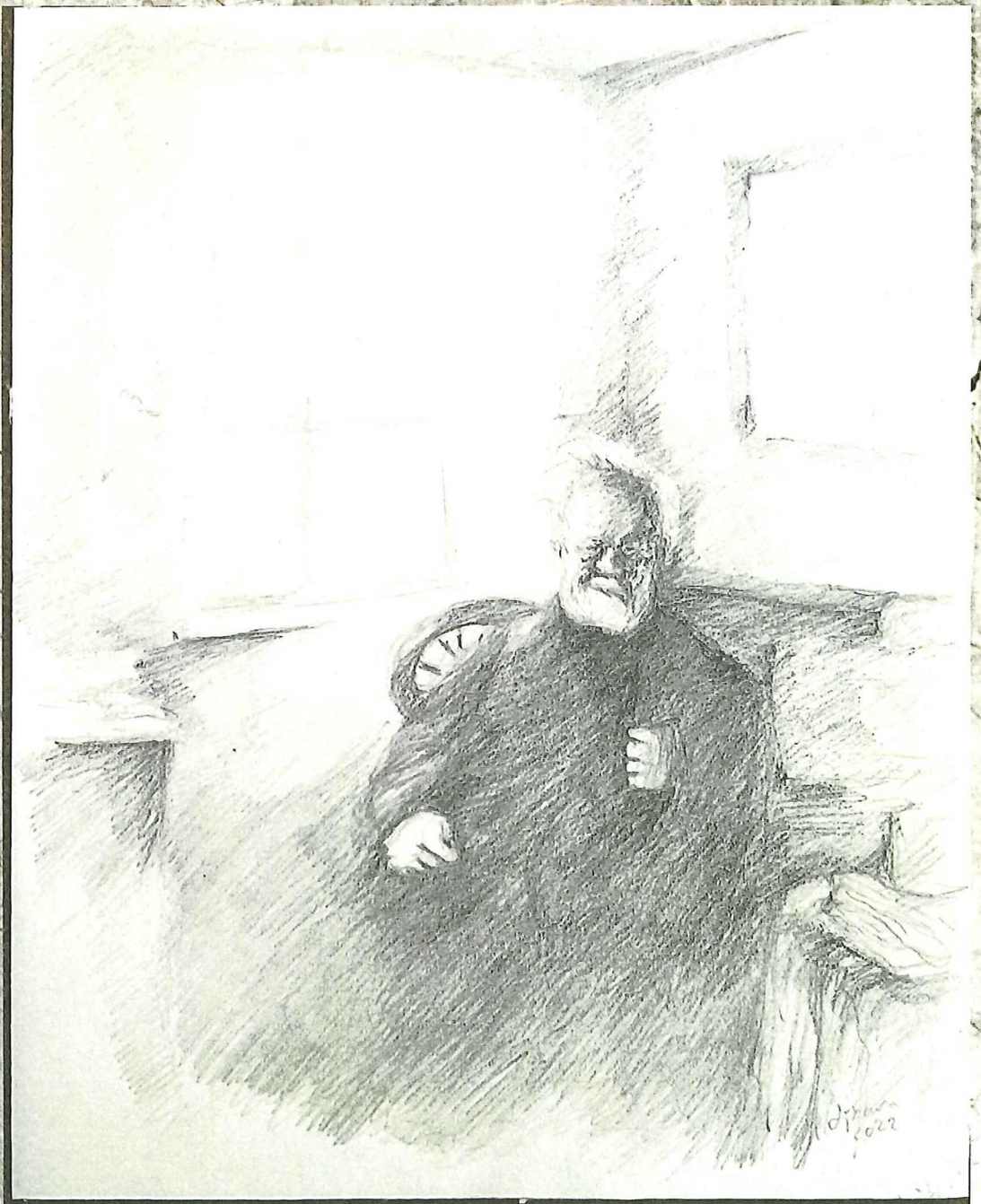
Havde jeg levet i dag, kunne jeg vel være behandlet med noget mindre giftigt. Men dengang var det moderne med kloroform og kviksølv til de ædlere dele. Jeg følte mig sgu som et godt brugt termometer.

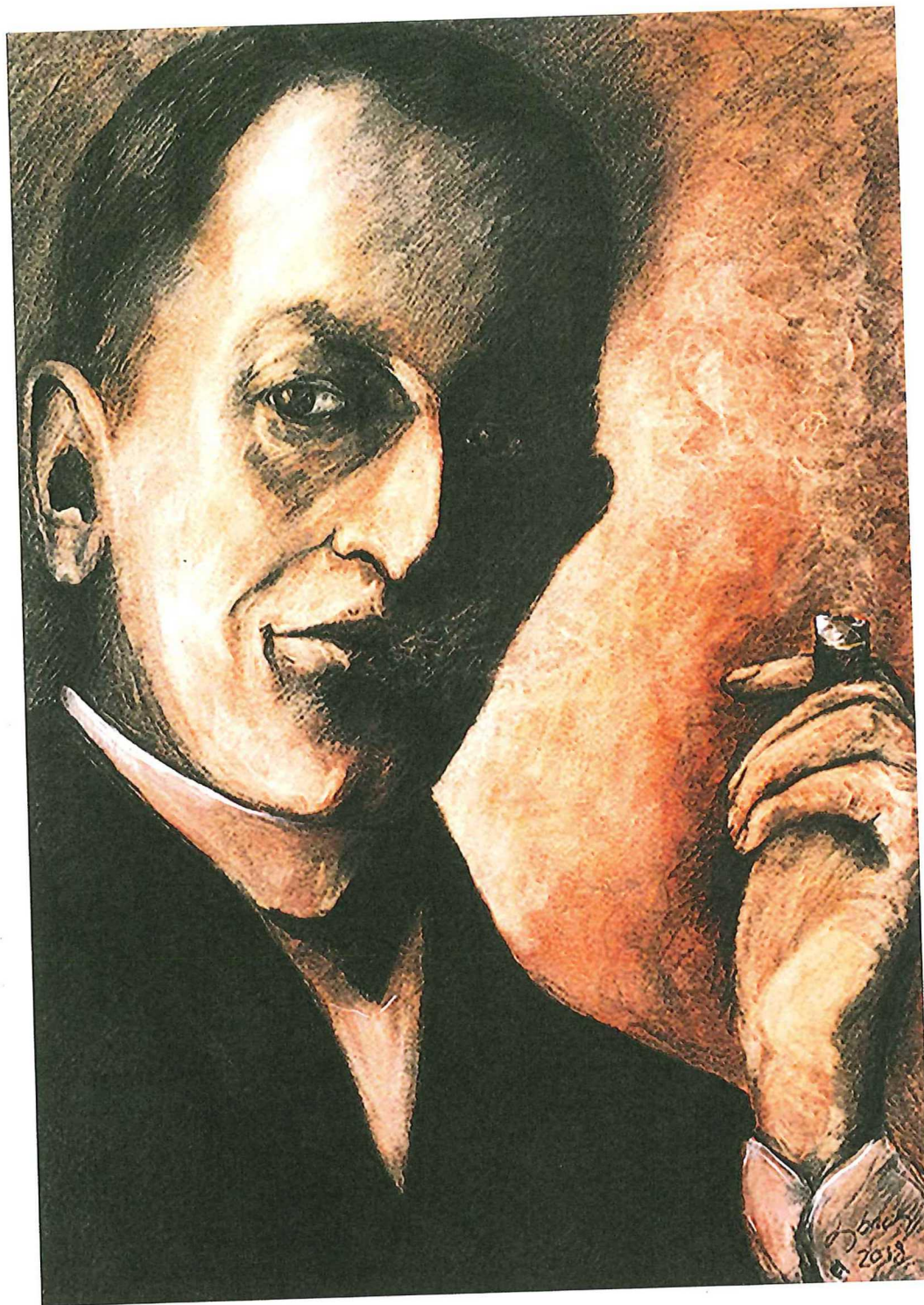
I det mindste viste livet altid 40 grader.

ÅH, DER SIDDER JEG og holder fisen inde. Mens lyset strømmer ind og gør stuen varm som en ovn. Man må lide meget for skønheden. Katten jeg sidder på, kommer nok ikke ud at strejfe igen. Den spinder døds melodien under min røv. Men det varer nok ikke længe.

n må lide me-
der min røv.

1878 - kom ud
1879 - mit førs
1883 - min førs
1884 - min førs
1890 - i lære he
1892 - helt fær
1893 - udpeget
1894 - fyret for
1895 - forelsket
1898 - en datte
1899 - en søn.
1902 - en dødfø
1903 - man gle
1904 - uddanne
1910 - faget kræ
1912-14 - stiger
1915 - på valser
1921 - jeg forsø
deres fra
1924 - i gældsfa
mennesk
1927 - portrætr
1930 - gigten sæ
1932 - medlems
1933 - formand
1934 - fyret for
hjem og s
1935 - forsøg på
1936 - benæder.
1937 - jeg er bor
1938 - jeg tænke
1939 - min grav
1940 - jeg hører
1941 - mit cv bet
jeg med a

JEG KÆMPEDE MED mit cv hele mit liv. Men til sidst synes jeg, det var der.

- 1878 - kom ud af min mor ved egen kraft. Lægerne sagde, jeg havde en god vejrtrækning.
- 1879 - mit første skridt uden hjælpemidler.
- 1883 - min første hele sætning, klingende vestsjællandsk. Fuldtonet barnagtig, skinger, men ikke udelt charmerende.
- 1884 - min første skoledag.
- 1890 - i lære hos Albertsens gartnerier.
- 1892 - helt færdig.
- 1893 - udpeget til betroet rose og margueritter bestøver.
- 1894 - fyret for drømmende væsen.
- 1895 - forelsket. Hun hedder Cirka-Tine. Hun er der i passende intervaller i mit liv.
- 1898 - en datter.
- 1899 - en søn.
- 1902 - en dødfødt datter. Sorgfulde vandrer vi omkring.
- 1903 - man glemmer det, når der kommer en ny, en søn.
- 1904 - uddannet fotograf. Jeg nedsætter mig i Frederikssund.
- 1910 - faget kræver mere af mig end jeg troede.
- 1912-14 - stigende fattigdom. Jeg omgiver mig med uheldige typer.
- 1915 - på valsen. Cirka-Tine ægteskabet slut. Mine børn tilgiver mig ikke.
- 1921 - jeg forsøger mig som pantelåner. Men mit gode hjerte løber for tit af med mig. Jeg ender med at give staklerne deres frakker tilbage.
- 1924 - i gælds fængslet. Murene bevæger mig. Hænderne der løber langs med pudset og danner spor af plagede mennesker. Jeg begynder at male.
- 1927 - portrætmaler. Billeder af dagligdag. Blomstersatser og stilleben sælger godt.
- 1930 - gigten sætter ind. Jeg maler mere og mere med smerter.
- 1932 - medlemskab af Låsby Vandværk.
- 1933 - formand for Låsby Vandværk.
- 1934 - fyret for underslæb. Det var ikke med min gode vilje, men sjælen er dyb og ønskerne, de frygtelige ønsker om eget hjem og statelig bil.
- 1935 - forsøg på emigration til Argentina. Men mine papirer er for dårlige. Jeg ved heller ikke, hvad jeg skal i Argentina.
- 1936 - benæder.
- 1937 - jeg er borte.
- 1938 - jeg tænker stadig.
- 1939 - min grav sløjfes. Jeg er ilt og atomer.
- 1940 - jeg hører verden ovenpå. Men kan ikke deltage i den.
- 1941 - mit cv betyder mindre og mindre for mig. Men da jeg ved, det betyder noget for mine fremtidsudsigter, fortsætter jeg med at skrive det hinsides jorden.

JEG VAR SÅ GLAD for min cykel. Særligt i tørvejr. Jeg har haft mange cykler siden, men ingen som den her som var min brors. Dengang gik ting i arv. Min mor syede mit navn ind i skjorten ovenpå hans. Ting holdt længere dengang. Man kunne gå i det samme tøj i flere generationer. Måske fik man en hue eller en hat, men alt det under var ens brors aflagte. Det skiftede hænder fordi der ikke var penge til at eje det selv.

Jeg tror også, det var lidt et princip fra vores forældres side. Selv da de blev gamle, lod de håndmixeren fra Dalle Valle stå i skabet ubrugt. Det var jo aldrig til at sige, om man kunne få brug for den, når det virkelig gjaldt.

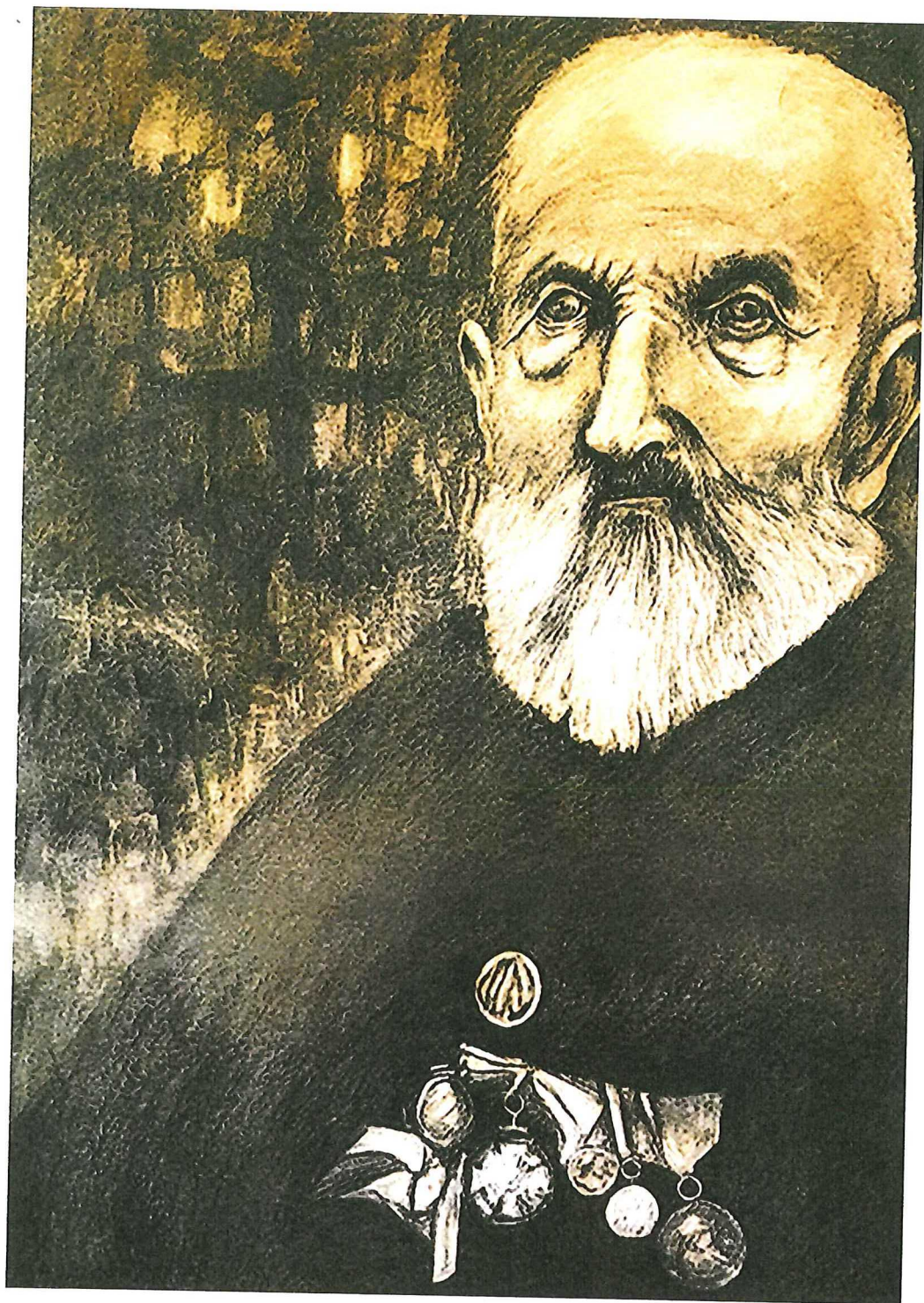
Jeg gav cyklen videre til min lillebror, som satte skærme på og skiftede sadlen. Det passede mig fint. Det må jo godt ligne, det er en andens, ikke.

Og på en måde er naturen jo også kun til låns. Solen og natten og dagen og regnen og vandpytten har været der før for dem. Man går sådan set bare rundt i en arvet kulisse. Men man bliver stadig væk lige så rørt, fordi man møder det gamle med nye øjne. Når jeg en dag skal herfra, vil jeg sørge for at aflevere solstriben i mit vindue, som jeg fik den der ca. 06.40, hvor jeg skulle op og på arbejde. Det kan være, jeg lige skal slibe den ned og pudse den, som jeg gjorde med min cykel.

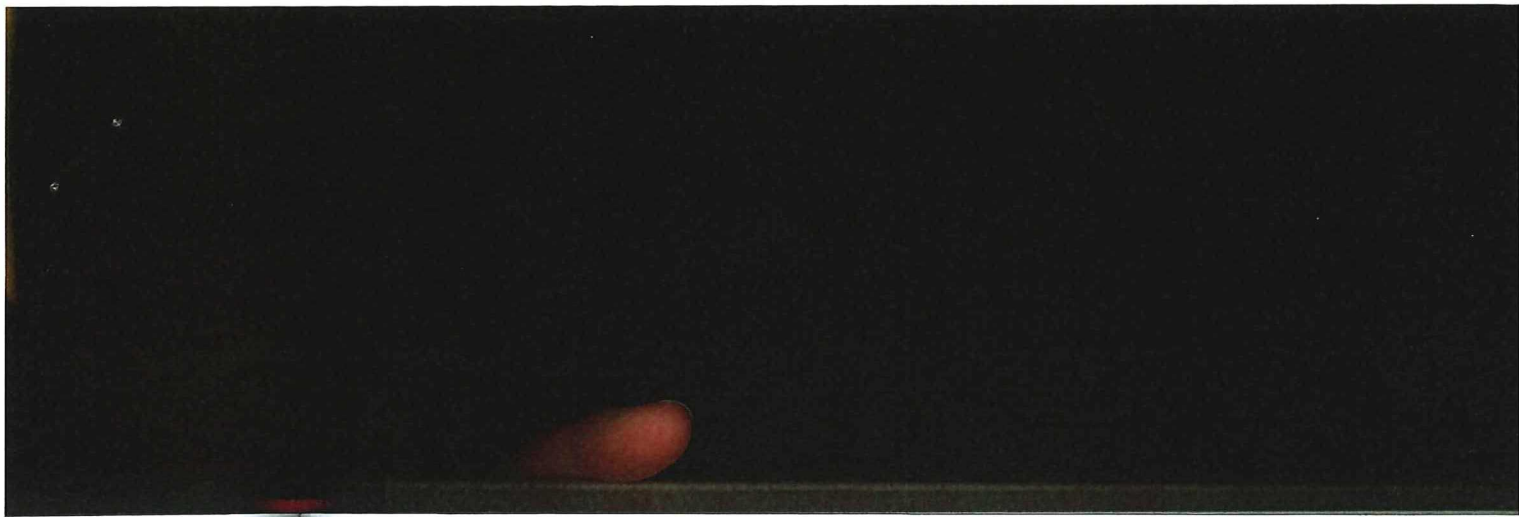
Solstråler funkler jo bedst når de ikke er nussede.

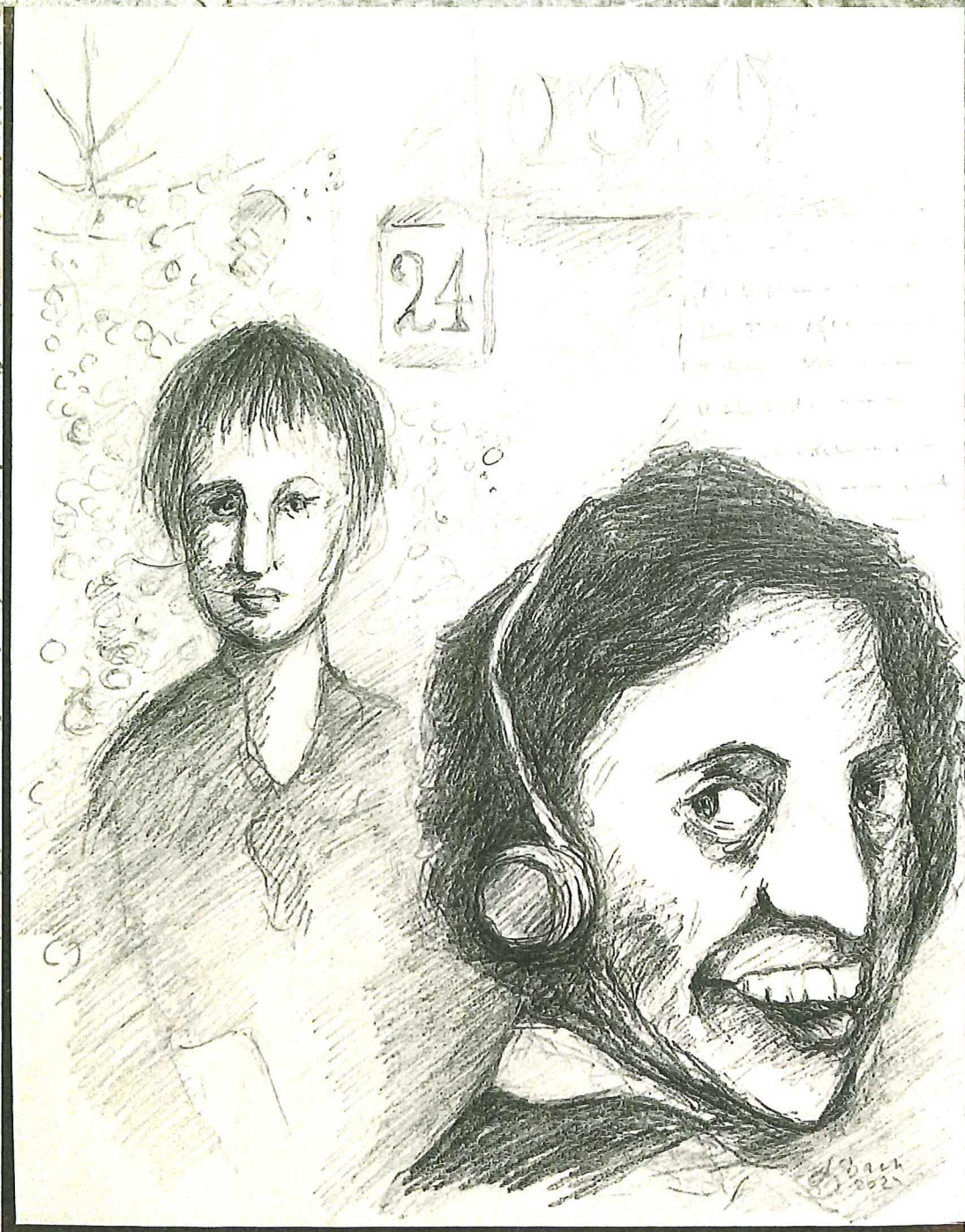
JEG VAR SÅ
min brors. Der
kunne gå i det
Det skiftede ha
Jeg tror også
stå i skabet ubr
Jeg gav cykle
ligne, det er en
Og på en mæ
dem. Man går s
med nye øjne. I
hvor jeg skulle
Solstråler fu

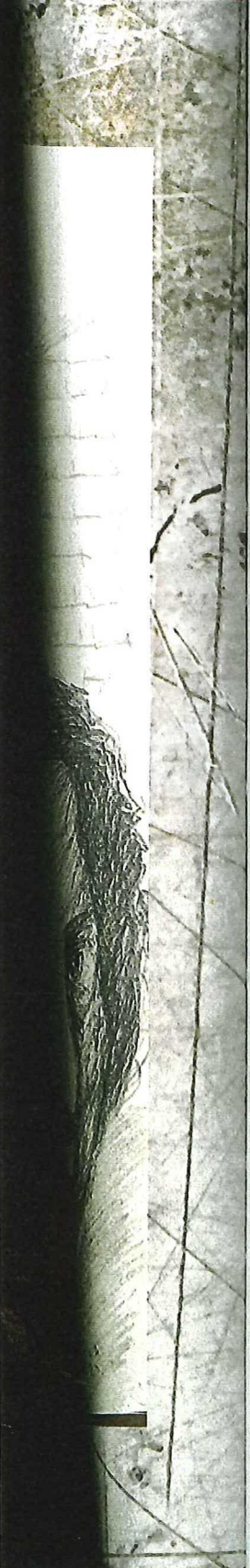
DE VILLE FEJR
en opdyrket hede
Men jeg er ret st
det bliver mellen

DE VILLE FEJRE MIG. Jeg brød mig ikke om det. Men det var efter Genforeningen, at vi blev helte. Jeg følte mig som en opdyrket hede af en krudt-karl. Jeg plejede jo bare at sidde i skyggen af et træ, og blive hevet frem til familiefester. Men jeg er ret stolt af medaljen alligevel. Og jeg var jo også med på Dybbøl Banke, selvom jeg aldrig dræbte nogen. Hvis det bliver mellem os. Jeg skød ved siden af.

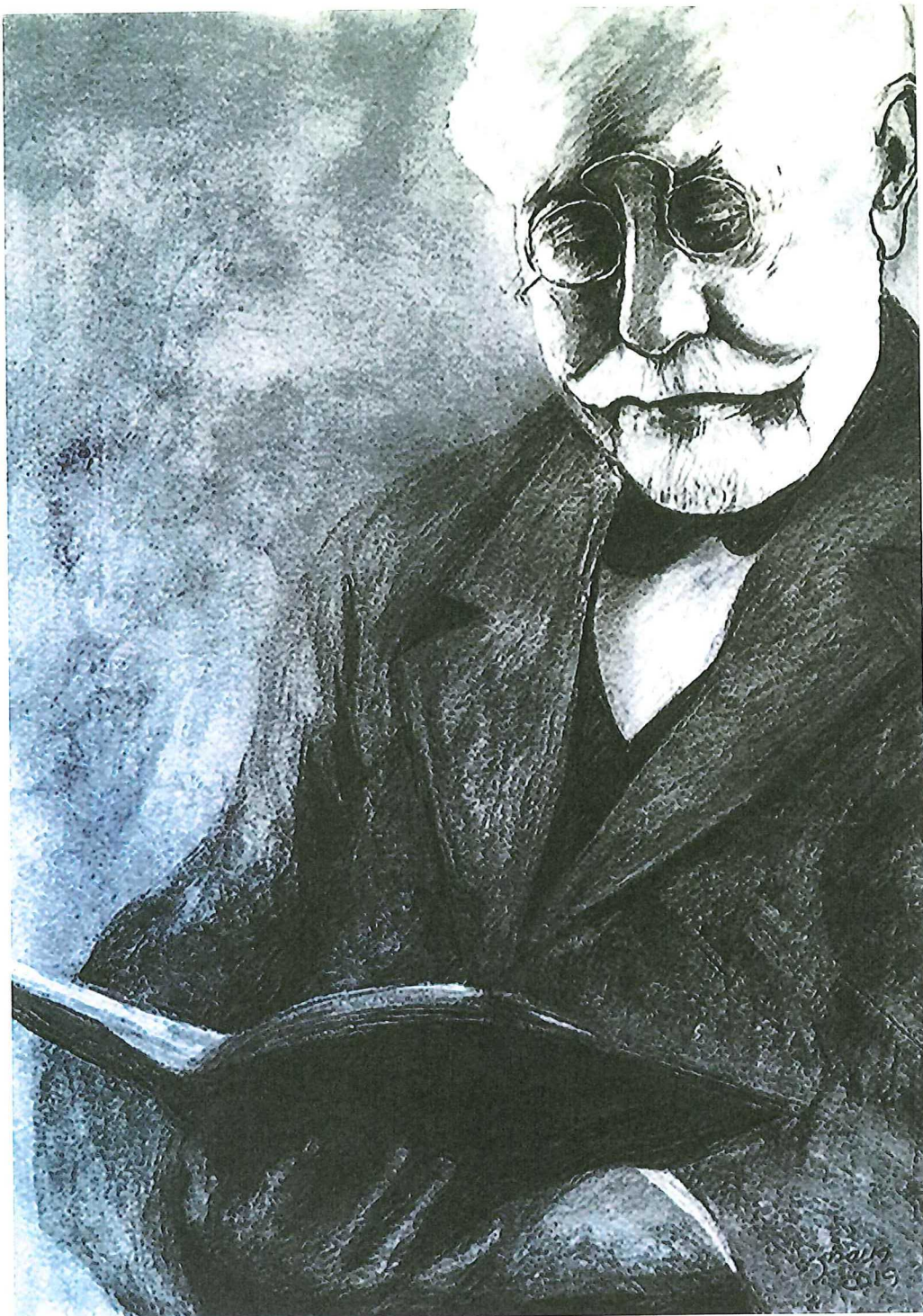

JEG VAR TELEFONER
mer Ugge og billet
handler Blege Bar.
Julen var i særdeleshed
bud. Det var den aften
var flade af grin. S

JEG VAR TELEFONISTINDE. Det var mig, der trak stik fra det ene hul til det næste, så forbindelsen mellem urtekræmmer Ugge og billetøse Fia Amalie kunne etableres. Senere trak jeg tråde mellem urtekræmmer Ugge og fru manufakturhandler Blege Barm, og ved De hvad, jeg hørte det hele.

Julen var i særdeleshed festlig. Mellem knitrende forbindelser havde vi alligevel tid til at synge *Julen har bragt velsignet bud*. Det var den aften, Fru Kvaale faldt og slog sit ben. Vi omdøbte den til lejligheden. Julen har bragt velsignet brud. Vi var flade af grin. Selvom benet så lidt blåt ud. Men hvad gør det, når julekuglerne også var farverige.

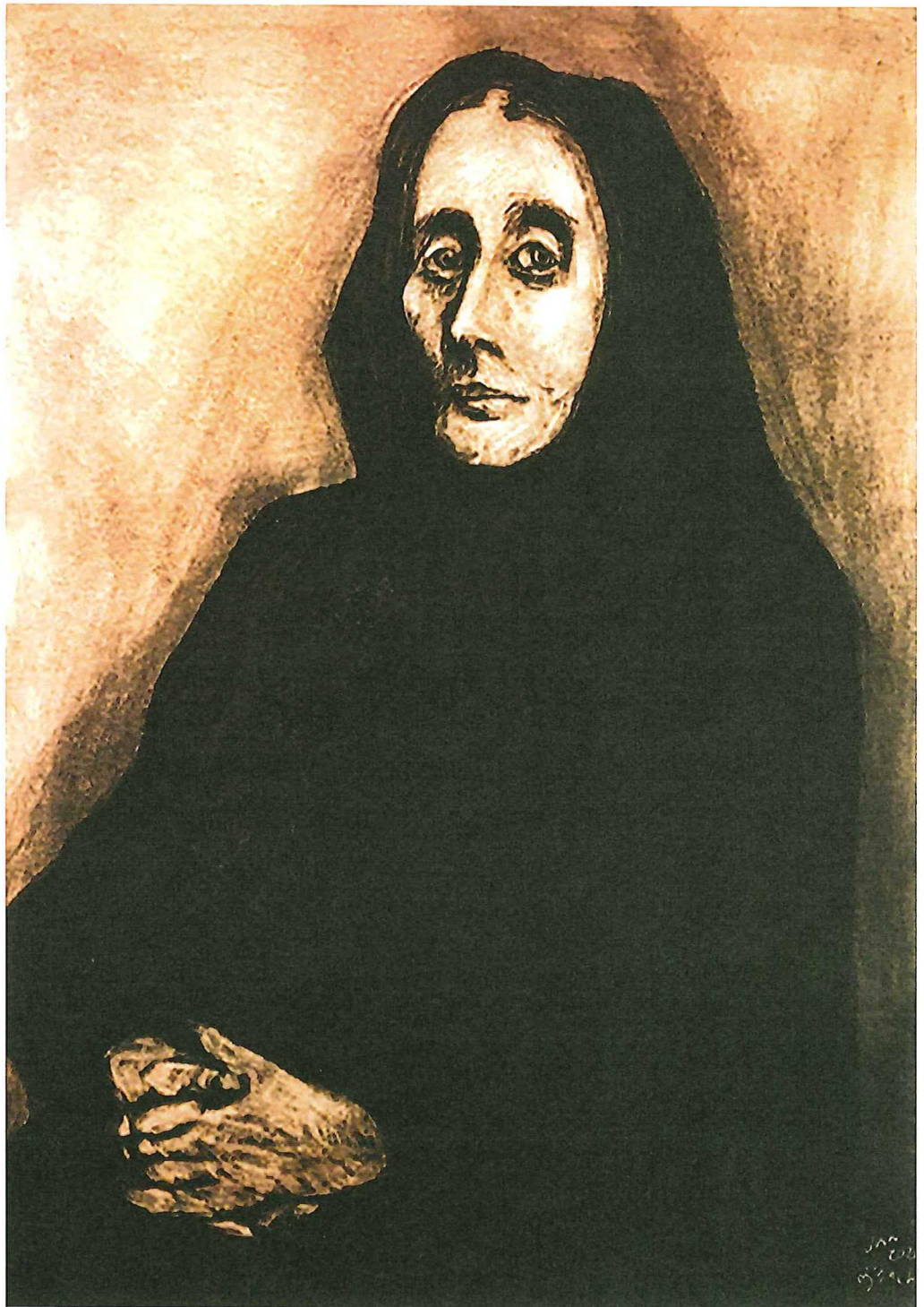
JEG HAR NOK hju
lysning. Og det mo
pudse hinandens hj

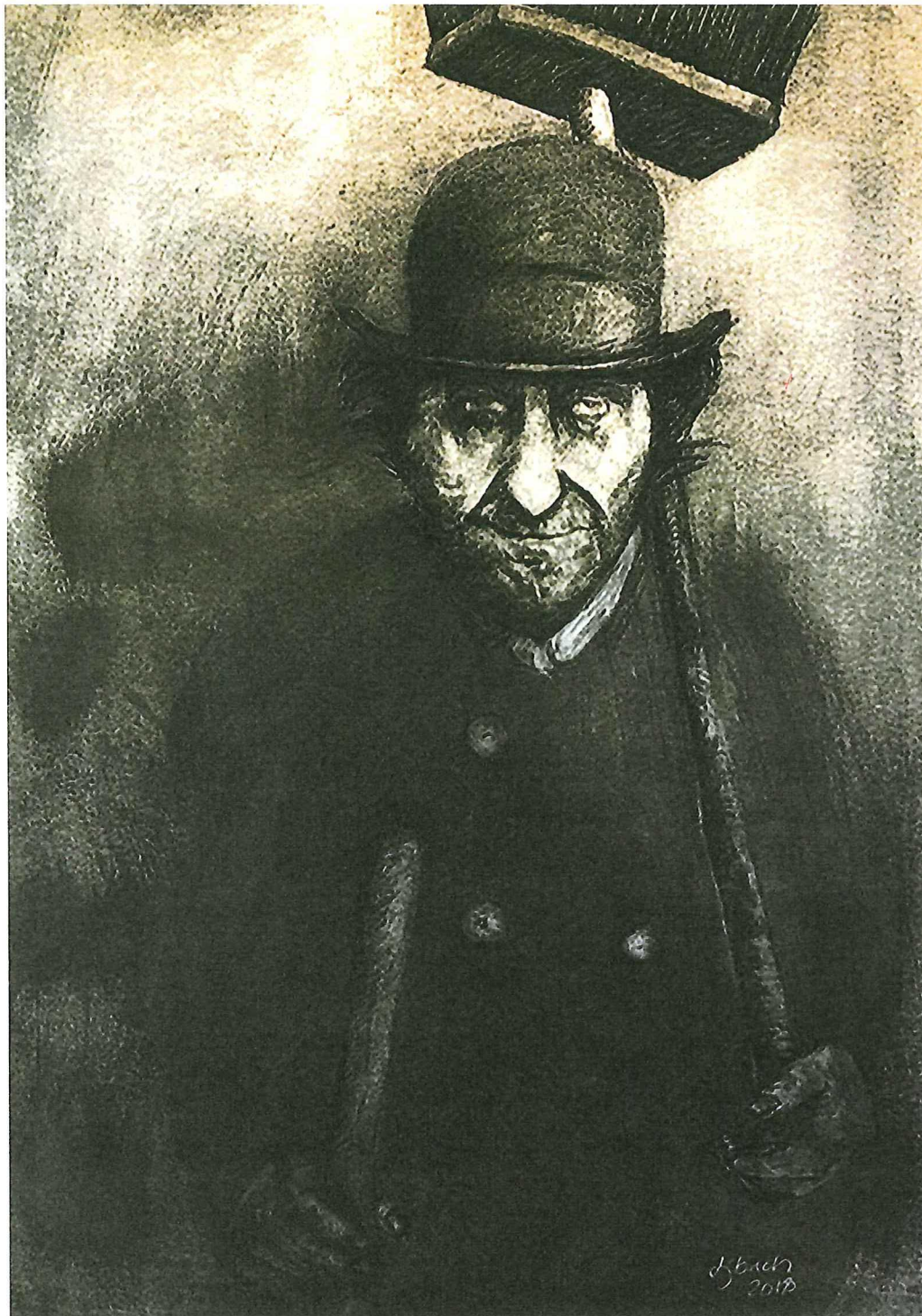

JEG HAR NOK hjulpet 30.000 træer til verden. Og også givet nogle stykker det sidste skub. Det er jo det jeg kan. Skabe lysning. Og det modsatte. Jeg lod heller aldrig mit ægteskab gro til. Der skal være nogle steder hvor man kan sidde stille, pudse hinandens hjerter og skære skænderierne fra. De brænder for øvrigt utroligt godt.

JEG KAN SE FIRE OKSER. Jeg kan høre dem stemple papirer med deres hove. Al den utålmodighed. Jeg har en time mellem smerterne.

eg har en time

DET
Jeg val
blot la
Det

DET KRÆVER IKKE MOD at være skorstensfejer. Men det kræver en god balance. Jeg kravlede ned i skorstene hver dag. Jeg var stolt af mit fag. Som ung kunne jeg springe fra tag til tag. Jeg behøvede ingen liner, for jeg faldt ikke ned. Jeg skulle blot lade være med at se ned. Det er så enkelt.

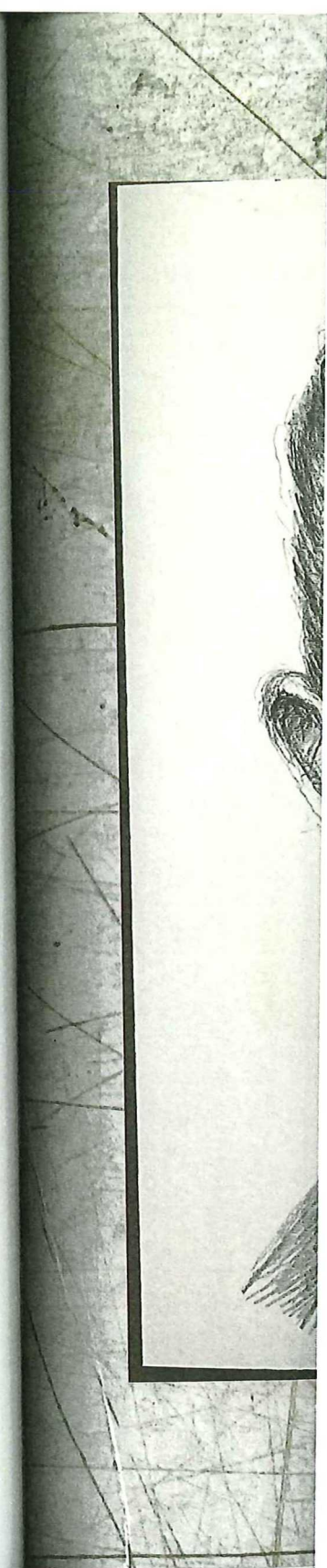
Der er dem, der kigger ned og falder, og så er der dem, der springer.

DER GIK ALTID ILD i mig, når jeg var forelsket. Lægerne måtte hente hud på mine ben for at genskabe en cykelhandler. Min læge kom ind på stuen, hvor jeg lå med andre brandofre.

"Ligger du nu her igen som en markbrand af glemte løfter. Du kan ikke tåle at være forelsket, Harald. Hold op med det. Og lap dine cykler."

Men jeg blev ved med at brænde op. Jeg avtererede troligt hver søndag i tante Berlingeren: *Brandbar ung mand søger en syndflod af en kvinde. Du behøver ikke være smuk, du skal bare flytte ind hos mig. Vande mig når jeg futter af. Og ellers bare komme ned til mig med frokost når jeg ordner Olsens sorte herrecykel.*

For hvordan kan man leve uden at føle forelskelse? Hvordan kan man leve uden ilden bag brystet? Det er de udslukte, der lever længst, det ved jeg godt. Men jeg vil hellere være en brandtomt end et koldt hus på heden.

r at genskabe en cykelhand-
ket, Harald. Hold op med
: Brandbar ung mand søger
mig når jeg futter af. Og ellers
brystet? Det er de udslukte,
heden.

